

پیش‌گفتار

فاطمه زهرا علیها السلام دخت گرامی رسول خدا صلی الله علیه و آله اسوه زنان و مردان عالم است. بانویی که به بشریت فرورفته در جهل و خرافه ثابت کرد که زن نیز می‌تواند مانند مرد به مقام «انسانیت کامل» و «خلیفه خدا بودن» برسد و الگوی بشریت شود. زنی که در همه کمالات انسانی عقل و علم، عبادت و اخلاق، فضیلت و عفت، شجاعت و غیرت دینی سرآمد بود. بانویی که برای پدر «ام ابیها»، برای شوهر همسری فداکار، برای فرزندان مادری دل‌سوز و مهربان بود. زنی که برای پیامبر «پیروی صادق»، برای امام زمانش، «مدافعی ایثارگر» و برای مردم «الگویی ماندگار» بود. هر قدر درباره ابعاد شخصیت او پژوهش شود، باز هم افق‌های ناشناخته‌ای هم‌چنان باقی است. آنچه در این اثر ملاحظه می‌شود، تلاشی بسیار ناچیز درباره شخصیت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است.

این مقدمه، بررسی دیدگاه امام خمینی ره در زمینه الگوی زنان مسلمان و الگوی زنان غربی است. ایشان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بهترین الگوی زن مسلمان در ابعاد مختلف دانسته‌اند. از این رو، آشنایی هر چه بیشتر با

سیمای «سرور زنان عالم» بر همگان ضرورت دارد. اقتدا به الگو، بدون شناخت او ممکن نیست. مقالات این مجموعه قدمی بسیار کوتاه در این راستاست.

نخستین مقاله با عنوان «کوثر محبوبه امت» سیمای فاطمه زهرا علیها السلام را در قرآن کریم نشان می‌دهد که در ویژه نامه ماهنامه پیام زن به مناسبت میلاد با سعادت آن حضرت در سال ۱۳۷۶ به چاپ رسید.

مقاله دوم در تفسیر واژه «کوثر» به بحث درباره «سادات» پرداخته و با استناد به دلایل قرآنی و حدیثی نشان می‌دهد که فرزندان حضرت زهرا علیها السلام، فرزندان رسول خدایند که در ویژه نامه مجله پیام زن به نام «جمال آفتاب» ویژه سال پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در سال ۱۳۸۵ منتشر شد.

مقاله سوم «آیا فاطمه علیها السلام الگوی ماست؟»، از میزان صداقت ما در تأسی به آن حضرت بحث می‌کند. این مقاله به مناسبت میلاد با سعادت حضرت زهرا علیها السلام در سال ۱۳۸۶ در صفحه حوزه روزنامه جمهوری اسلامی چاپ شد.

این اثر را به روح مطهر پدر بزرگوار و نخستین آموزگار مرحوم حجة الاسلام و المسلمین حاج سید ابوالقاسم ورعی - طاب ثراه - تقدیم می‌کنم، چه او بود که برای نخستین بار مرا با خاندان وحی آشنا و از اوان کودکی با محافل دینی مانوس نمود. با نگارش مقالاتی در فضائل اهل بیت عصمت و طهارت و تلاشی مستمر مرا واداشت که آنها را بیاموزم و در مجالس مذهبی در اعیاد و وفیات در حضور مردم ارائه کنم. بارها از سوی علما و شخصیت‌های مذهبی به خاطر ایراد سخن در مجالس بزرگ تشویق شدم. هنوز فراموش نکرده‌ام که یکی از این مقالات را، در اثبات آن‌که

فرزندان زهرا فرزندان رسول خدا هستند (موضوع رساله دوم) نگاشتند و در محفلی مذهبی آن را ارائه نمودم. گویا برای نخستین بار هارون‌الرشید از امام موسی بن جعفر علیه السلام پرسید که شما فرزندان علی، چرا خود را فرزندان رسول خدا می‌خوانید؟ امام ابتدا از پاسخ دادن عذر خواست اما با اصرار هارون که شما خود را عالم به تأویل قرآن می‌دانید و از رأی علما و قیاس بی‌نیاز می‌شمارید، باید به این پرسش جواب دهید. امام به دو آیه از آیات قرآن استناد نمود. ابتدا آیات ۸۴ و ۸۵ سوره انعام که خداوند عیسی را به پیامبران پیشین ملحق نمود، در حالی که او پدر نداشت و از سوی مادرش مریم، ذریه آنان محسوب می‌شد، ما نیز از جانب مادرمان فرزندان رسول خدا هستیم.

امام افزود: آیا باز هم بگوییم؟ هارون گفت: بگو. امام این بار به آیه مباهله (آل عمران، آیه ۶۱) استناد فرمود که پیامبر در این آیه حسن و حسین را که غیر از علی و فاطمه تنها کسانی بودند که در ماجرای مباهله حضور داشتند، فرزندان خود نامید. هارون با شنیدن این دو آیه و استدلال امام بی‌درنگ گفت: «احسنت یا موسی».^۱ امید که این اثر بتواند در معرفی «کوثر هدایت» سهم کوچکی ایفا نماید.

سید جواد ورعی

تیر ۱۳۸۷

